

BIBLIOTECA *MARCEL·LÍ DOMINGO*

Recull de premsa local i comarcal

Per documentar-se va parlar amb professionals?

Sí, tinc una amiga que treballa a la casa d'acollida de Creu Roja a Tarragona i fins i tot vaig anar algun dia allí. Tot el que descriu és aquesta casa.

Pensa que realment la societat soluciona els problemes d'aquestes persones?

Crec que hi ha molt de tabú. Parles amb la gent més progre i tothom pensa en positiu, però realment quan hi ha un cas així, poca gent t'ajuda. Fins i tot la família. Són situacions molt difícils i les famílies també s'acaben cansant. No tenen les eines. A nivell social hi ha algun cas d'èxit, però molts altres al cap de no res tornen a estar en una altra casa o a enganxar-se a la droga perquè no coneixen un altre camí i tenen molt poques oportunitats.

Els QR inclosos a la novel·la són la seva llista de Spotify?

No. Mentre escrivia tenia molt clar que havien de sortir cançons perquè a mi m'encanta la música. Tots els cantants o líders dels grups dels temes que surten tenen relació d'una manera molt particular amb el tiet de la Paula. La banda sonora està molt lligada a la casuística de la història i els lectors ho aniran descobrint.

Què té a veure la segona llei de la termodinàmica amb l'amor?

Diu que tot tendeix al caos, que a la vida tota l'energia que gastem és per mantenir l'ordre, perquè no se'ns descontrola tot. Això pot ser a nivell energètic, molecular i de vida. I és cert. Perquè una relació funcioni s'ha d'invertir molta energia i anar tots alhora. Si no, a la llarga tendeix a descontrolar-se, normalment. És el que li passa a la protagonista i tota l'estona s'està plantejant si continuar remant o deixar que l'entropia actuï.

Doncs ara ho necessitem més que mai amb la pandèmia.

Sí, es pot aplicar a tot. I la Paula també es planteja l'ordre que creiem que és el correcte perquè és el que ens han dit, encara que igual no és el que tu vols fer. Que

Núria Morera. FOTO: JOAN REVILLAS

«Que si has d'estudiar una carrera, t'has de casar, has de tenir un fill... Se suposa que és el correcte però, és el que jo vull?»

«La banda sonora de la novel·la, en forma de QR, està molt lligada a la casuística de la història. Té una particular relació amb el tiet de la Paula»

«El càncer s'ha de normalitzar, la gent mor de la malaltia. Ni és una lluita ni una batalla. Prou d'amagar. Però tot això ja ho parlaré en una altra novel·la»

nia d'una família amb una àvia conservadora, la seva mare que està entremig i ella, que es comença a qüestionar tot.

Encara ara...

Moltíssim. I gent que intenta sortir d'això s'adona que té molts dilemes morals i encara ha de donar

rar el dol. No hi ha dret. Estem abandonadíssimes.

Quant a les flors, li agraden?

Molt. I això sí que em recorda molt a la meua àvia. Les flors, l'estacionalitat, què s'ha de plantar a cada època. I al final s'ha convertit en un eix conductor de l'obra.

Amb la Paula nena esperant que s'obris la flor de nit.

Això em passava a mi de petita. A més en aquesta planta hi ha flors de diferents colors. És la que més m'impactava perquè tenia aquesta peculiaritat que durant el dia està tancada i a la nit s'obre i fa una olor molt particular. Em lliga molt a quan era nena.

Què ha suposat el Premi?

Em van passar moltes coses. L'any passat, quan va sortir el premi estava acabant el tractament de quimioteràpia. Aleshores, va ser molt bonic, ja que coincidí amb la recita final de la malaltia i que la novel·la es publicaria.

Es troba bé ara?

Sí, perquè va ser una detecció molt precoç. Guanyar aquest premi va ser com un revulsiu, una alegria. I el dia que el vaig anar a recollir va ser molt emotiu. Ho recordaré tota la vida. Ho vaig portar amb molta naturalitat perquè als meus fills els vaig dir que em cauria el cabell, que em veurien calba, ara tot just recupero el cabell. El càncer s'ha de normalit-

